

ARGUMENTARI SETMANAL *(de l'1 al 8 d'octubre de 2025)*

ACTUALITAT CATALANA

1. REUNIÓ DE SEGUIMENT DELS ACORDS DELS COMUNS AMB EL GOVERN DE LA GENERALITAT:

- Hem mantingut una reunió a proposta dels Comuns per avaluar el grau de compliment dels acords amb el Govern. La constatació és clara: sí, hi ha hagut avenços, però encara no són suficients. Per tant, **avui encara no es donen les condicions per entrar a negociar els pressupostos de Catalunya per al 2026**. Els acords no són paper mullat, són compromisos que s'han de complir íntegrament: en la seva totalitat i amb la posada en marxa efectiva de totes les mesures aprovades.
- És cert que hem aconseguit avenços rellevants, com la regulació dels lloguers de temporada o la creació del cos d'inspectors. Però **el compliment és massa lent i moltes mesures només s'han activat perquè els Comuns ho hem reclamat insistentment**. Accelerar i complir no és un caprici, és una exigència de responsabilitat. Estem parlant d'habitatge, d'educació, de sanitat: drets bàsics que impacten directament en la vida de la gent.
- **Hem aconseguit compromisos històrics**: 50.000 habitatges protegits fins al 2030 (dels quals només 5.800 en obres), la compra de 5.000 pisos amb tanteig i retracte (on sí hi ha bons resultats), la regulació del lloguer de temporada i per habitacions, l'impost antiespeculació, la pròrroga d'HPO, el pla de barris o la rehabilitació de 150.000 habitatges. Però la realitat és que no hi ha sancions contra els qui incompleixen la llei de lloguers, el registre de grans tenidors i la unitat antidesnonaments arriben tard i la llista de famílies en emergència continua creixent.
- També hi ha acords importants en educació, salut i drets socials. S'han reforçat els docents i el suport a l'escola inclusiva, s'han posat en marxa reforços en català, anglès i matemàtiques, i s'ha avançat en salut bucodental, salut mental i en la creació de noves places residencials. Però **hi ha compromisos que encara no es compleixen, com el menjador escolar als instituts d'alta i màxima complexitat**.
- Si cal fer reunions públiques per avaluar el compliment dels acords, les farem. No tenim cap problema: **la ciutadania té dret a saber si el Govern compleix o no**. Davant l'onada reaccionària i el creixement de l'extrema dreta, el millor antídoto són polítiques públiques fortes, útils i transformadores que millorin la vida de la gent i retornin prestigi a la democràcia i a les institucions.

ACTUALITAT ESTATAL

1. EL CONSELL DE MINISTRES APROVA EL NOU REGISTRE HORARI:

- El Govern ha aprovat el tràmit urgent del nou reglament de registre horari. Aquesta mesura és una peça central de la reducció de jornada laboral que la dreta va intentar tombar, però que nosaltres continuem impulsant amb determinació. Perquè sabem que el temps és el bé més preuat de les persones treballadores i que la feina ha de servir per viure millor, no per exprimir més hores sense reconeixement ni salari.
- A l'Estat espanyol, cada setmana es fan 2,8 milions d'hores extraordinàries que no es paguen. Són hores robades als treballadors i treballadores, que acaben sent menys temps amb la família, menys descans i menys salut. És també un frau econòmic i social: milers de milions que haurien d'anar a les nòmines i que acaben en beneficis empresarials il·legítims. El registre horari és l'eina que ens ha de permetre posar fi a aquesta situació i blindar el dret a la jornada legal.
- El nou sistema serà digital i en temps real, acabant amb papers manipulables i sistemes obsolets. Serà la pròpia persona treballadora qui registri la seva jornada, i totes les hores quedaran recollides: les ordinàries, les extraordinàries, les flexibles i les complementàries. Ningú podrà modificar els registres sense consentiment, i cada treballador tindrà accés immediat al seu horari. A més, la representació sindical podrà supervisar el conjunt dels horaris a l'empresa, garantint transparència i control col·lectiu.
- La Inspecció de Treball disposarà, també, d'una eina clau: amb un sol clic podrà comprovar si les empreses compleixen la jornada i si les hores extres estan degudament pagades. Si no és així, hi haurà sanció. Amb aquest sistema, l'Estat posa fi a l'opacitat i dona un pas endavant en la defensa dels drets laborals.
- Quan les tres dretes van votar contra la reducció de jornada ho van fer perquè volien aturar-nos i desmoralitzar-nos. Però no ho aconseguiran. Podran retardar les mesures, però no podran aturar el canvi. Avui fem un pas més per recuperar allò més valuós: el temps. Temps per viure, temps per compartir, temps propi. Perquè cada minut treballat ha de ser pagat, i cada minut de vida ha de ser teu.

2. POLSERES MINISTERI D'IGUALTAT:

- Ho diem alt i clar: cada polsera és una vida. Cada dispositiu significa la possibilitat que una dona rebi la protecció de l'Estat davant la violència de gènere. Per això no hi caben excuses ni retards. El que exigim és molt simple: tota la informació, tota la transparència i totes les garanties. Si el sistema falla una sola vegada, pot costar una vida.
- El que ha passat és greu: durant el canvi d'empresa que gestiona les polseres antimaltractament es van produir errors que van deixar cinc mesos sense accés als historials, tot i que jutges, Fiscalia i professionals ja havien alertat des de fa anys d'incidències tècniques i deficiències. Igualtat i Vodafone van reconèixer que algunes polseres incomplien les condicions del contracte, però no es va obrir expedient a l'empresa. Avui sabem que no van ser errors puntuals, sinó problemes de

funcionament, de migració de dades i de geoposicionament que posen en dubte la fiabilitat d'un sistema en el qual confien milers de dones per estar segures.

- No acceptarem soroll polític ni jocs partidistes. El prioritari és saber on són exactament els errors, qui va fallar i com es corregiran. I exigim que es blindin els mecanismes de control perquè mai més es repeteixi una situació de risc.
- També ho diem amb contundència: la seguretat de les dones no pot dependre del benefici empresarial. No parlem de mòbils ni de contractes, parlem de prevenir assassinats. La protecció, l'atenció i la prevenció han de ser un servei públic, amb recursos suficients, blindat i sota control democràtic. La seguretat de les dones només pot estar en mans de l'Estat.
- La responsabilitat política del Ministeri és inequívoca: donar explicacions clares, corregir els errors i garantir que el sistema funcioni. Les polseres són un instrument vital perquè les ordres d'allunyament es compleixin i perquè milers de dones puguin refer la seva vida sense por.
- No perdrem temps en debats estèrils sobre etapes de govern o noms concrets. El que importa no és assenyalar amb el dit, sinó investigar a fons, depurar responsabilitats i garantir la protecció de totes les dones. La prioritat absoluta ha de ser reforçar la Inspecció, els serveis tècnics i els sistemes de seguiment.
- Seguirem exigint respostes, perquè encara hi ha dubtes per aclarir. Si les explicacions no són suficients, insistirem. El que està en joc és massa seriós: la seguretat i la tranquil·litat de milers de dones
- Transparència total, responsabilitat política i compromís ferm de l'Estat. Ni un pas enrere en la protecció de les dones.

3. FEIJOO I AYUSO CRIMINALITZEN LES PERSONES MIGRANTS:

- Feijóo ha intensificat la seva deriva racista per competir amb Vox i per desviar l'atenció de les contradiccions internes del PP, especialment per la seva posició davant el genocidi a Palestina.
- La seva proposta d'un visat per punts no té res de neutral: vol separar primer els treballadors autòctons dels migrants i després posar a competir els migrants entre ells. El PP pretén dividir les persones segons la seva "cultura" o origen. Però la realitat és que Catalunya i Espanya són ja societats mestisses, on la diversitat ha aixecat barris, hospitals i fàbriques. Classificar qui és "més proper culturalment" com han fet Ayuso i Feijoo és una trampa que alimenta el relat de l'extrema dreta i ens empetiteix com a país.
- L'objectiu real no és expulsar més gent, sinó mantenir una bossa de mà d'obra barata, sempre amenaçada, per rebaixar drets i salaris. És la vella recepta de dividir els de baix perquè guanyin els de dalt. Les persones es mouen per treball, estudis, turisme, famílies o catàstrofes. Posar filtres impossibles no atura la mobilitat: només empeny la gent cap a l'economia submergida, sense contractes i sense drets.

- La seguretat real es guanya amb vies legals i clares, no amb fantasies de control total. Els discursos de Feijóo i Ayuso prometen un control total sobre els fluxos migratoris, que només omplen les butxaques d'empreses que venen murs i tecnologia. L'evidència mostra que endurir les condicions d'entrada al nostre país només porta a més clandestinitat i més vulnerabilitat.
- Quan un immigrant pot signar un contracte, registrar-se i renovar papers, tributa, cotitza i forma part de la comunitat. El sistema actual, amb cites inabastables i tràmits eternals, obliga a entrar per la porta del darrere. Això és el que genera irregularitat. Aprovar l'ILP de Regularización YA!, avalada pel Congrés la passada legislatura amb el vot favorable fins i tot del PP és prioritari perquè el sistema ha obligat a tothom a entrar per vies irregulars. Regularitzar és reconèixer la contribució de centenars de milers de persones que ja viuen i treballen aquí. Que son els nostres veïns i veïnes.
- La proposta del PP vol fer veure que els immigrants són un problema. Però el problema real és un altre: la precarietat laboral, la crisi d'habitatge i els salaris baixos que afecten per igual a autòctons i nouvinguts. Dividir-nos només serveix a les elits que especulen amb la feina i la vida de la gent comuna.
- No es tracta de triar qui pot venir i qui no per punts com si fossin cotxes d'una llista. Es tracta de garantir drets i seguretat a tothom, perquè quan tenim regles clares i humanes guanyem tots.